

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

20 Banî Numărul

Administrația strada Gărei No. 25

Abonamentul 10 Lei pe an

ROMĂNI,

În momentele de grele încercări, prin cari am trecut în timpul boalei periculoase a iubitului Meu Nepot, credinciosul Meu popor s'a strâns împrejurul Meu într'o singură gândire, înălțând rugi fierbinți către a Tot-Puternicului spre a salva viața Moștenitorului Tronului, chemat a lua într'o di asupra sa marea și frumoasa sarcină, încredințată mie de națiune.

Impunătoare au fost manifestările de simpatie, mișcătoare devedile de adâncă compătimire, ce au pornit în aceste zile de restriște din toate straturile sociale, până și din cea din urmă colibă. Țara întreagă era în picioare, cuprinsă de un fior puternic, împărțind îngrijirile Noastre: gândurile se întunecau de amenințarea că o muncă neîntreruptă de peste o jumătate veac putea fi atât de greu încercată. Aceste simțiminte, isvorite din inima caldă a poporului, acest avânt unanim în ceasul de primăjdie pentru viitorul Statului, erau mângâierea cea mai dulce pentru Noi, o îmbărbătare nouă pentru Mine de a veghea necurmat asupra urșitelor României, pentru urmașii Mei un îndemn puternic de a se arăta tot mai vrednici de atâta iubire, de atâta devotament.

Astăzi, când știința înaltă și hărnicia medicilor Țerei au curmat boala și învioșat inimile Noastre, Imi împlinesc cu veselie sfânta datorie a măr-

turisi tuturor că numai credința, cu care Ne-a înconșurat iubitul Meu popor, Ne-a putut ușura temerea în acele momente cumplite.

Adâncă și nemărginită este recunoștința ce umple sufletul Meu, al Reginei și al Prințesei Maria pentru aceste duioase și nenumărate mărturii de iubire: ele au stabilit între Țară și Tron legături noi și neperitoare. Cu toții iesim din această încercare întăriți; țara mai încredetoare în viitor, iar Eu mai mândru de poporul Meu, care în aceste zile de desnădăjduire Mi-a răsplatit munca întregii Mele vieți.

Precum ne-au fost întrunite gândurile, asemenea ne întrunim acum rugile noastre, înălțându-le către Pronia Cerească într'un avânt de recunoștință pentru deplina însănătoșare a Prințelului Moștenitor.

Iar Eu, pătruns în adâncul sufletului Meu de o nesfârșită grațitudine, nu voi înceta nici o di de a chema bine-cuvântările Cerului asupra scumpului Noastre României și iubitului Meu popor.

Castelul Peleş. În 8 Iulie 1897

CAROL.

Reproducând această Proclamație Regală, adăugăm ceea ce am diș în numărul nostru de la 25 Maiu, cu ocazia intrării în convalescență a A. S. Regale:

«Dumnezeul Românilor ne-a ferit și de astăzi țara de nenorocirile ce ar fi provocat un desnodământ fatal al teribelei bóle».

Dumnezeu să dea Prințelului zile multe și fericite.

Edilitatea în Constanța

I

Cu ocaziunea inspecțiunii ce a făcut lucrărilor portului, la 2 ale lunii curente, d-l Prim-Ministru D. A. Sturza, a întrunit la dejunul de la hotel Carol I, între alte persoane de distincțiune, pe toți d-nii ingineri ai portului.

Într'o prea frumoasă cuvântare, d-nul Prim-Ministru, răspunzând toasturilor ce i s'au ridicat, a diș între altele, următoarele memorabile cuvinte: *Armata română ne-a dat Dobrogea; e rândul inginerilor acum, să ne dea o frumoasă Constanța, care să răspundă meniciei ei ciitoare!*

Ne sesizăm de această binevenită ocazie, de aceste frumoase cuvinte, spre a spune și noi ce ne pricepem în chestiune, spre a ne plânge mai cu seamă înaltului guvern, d-lui Prim-Ministru și Președinte al Consiliului, descoperindu-i faptul, că tocmai acești savanți ai tehnologiei și artelor de tot felul, în special inginerii cailor ferate, au pus cea mai opiniatră rezistență ori-cărei lucrări de edilitate și înfrumusețare a Constanței, din pricina cărora orașul n'a putut face un pas înainte.

Din cele ce vom espune aci, va rezulta că, plângerea ce îndreptăm în potrivă direcțiunii C. F. nu este nici de cum nedreaptă, nici cualificațiunea ce dăm procedurii ei, nejustificată.

Se știe, guvernul otoman a învoit, în anul 1857, o companie engleză să construiască o linie ferată de la Constanța la Cernavoda, se înțelege, dându-i terenul strict trebuincios, în reionul razei orașelor și a porturilor acestor orașe, spre a face toate instalațiunile necesare exploatarei, — scop în care a a-

cordat și câte-va exproprieri private, pe malul portului Constanța.

Compania prevedând, se înțelege, că schela Constanța o să ia óre-care importanță după deschiderea acestei linii, ceia-ce s'a și întâmplat, a ocupat portul întreg și tot terenul liber, pe o rază destul de adâncă a semicercului portului, cuprinzând, în interiorul bornelor (semne de hotare) puse de ei, mari întinderi de pământ, ce nu erau nici de cum necesare explótării propriu zisă, pe care compania le închiria la particulari pentru magazin de tot felul, vârarul, cherestele, până și cărciume și cafenele, pe mal.

Limitele, ce a tras compania și posesiunea ce a pus pe întreg terenul cuprins între ele, construind pe o latură a acestor limite cartierul englezesc, actuala strada Carol, iar pe alta clădirile ce servă acum pentru Divizia activă a Dobrogei, prin dosul cheresteliilor până în plantația de la obor, iar de aci spre malul mării, n'au fost nici odată și nici un moment recunoscute de administrația imperială otomană, tocmai pentru motivele că englezii ocupaseră mai mult teren de cât prevedea actul lor de concesiune.

Solicitațiilor, de multe ori repetate, pentru verificarea și aprobarea planurilor de situațiune prezentate, nu li s'a dat nici un curs; guvernul imperial fiind reținut de la acest pas de nenumăratele reclamațiuni și interveniri ale locuitorilor și municipalității Constanței, ale căror drepturi erau jignite de companie. Câte-va anchete, orânduite spre cercetare și deposedarea companiei de prisosele uzurpate, n'au dat nici un rezultat definitiv, englezii știind să patalizeze la centru ori-ce hotărâre favorabilă stăruințelor autoritațiilor locale.

Sub guvernul provisoriu, de la 1877—78, compania a pus de s'au schimbat bornele, mai largindu-și posesiunile în actuala strada Carol, până în mijlocul unui cimitir, în locul căruia e construită astăzi scóla „Principele Ferdinand”, iar de aci, în linie dreaptă, tot terenul asta-și desert, valurile Traian, prin plantația de la obor, drept la bariera de la magaziiile de produse, fapt constatat judecătorește, în procesul câștigat de comuna contra Dir. C. F. pentru locul scólei și alea de pe strada Carol.

Ast-fel steteau lucrurile când Constanța a fost ocupată de armata română.

De fapt, guvernul român cumpăraseră

niște drepturi fictive ale englezilor, întru cât priveau întinderile de pământ al căror fond, cu chiriile de pe locuri, nu era al companiei.

Îndată ce lucrurile s'au liniștit și administrația provinciei a fost organizată, locuitorii și municipalitatea Constanței au reluat firul reclamațiunilor, contra încalcărilor companiei, adresându-se guvernului român, care succeda în toate drepturile celui turcesc.

În urma mai multor stăruințe, guvernul regal a instituit, în anul 1881, o comisiune, compusă din d-nul C. Ciocârlian, prefectul județului, Generalul Murgescu, atunci Colonel, inspector al porturilor, și d-l Ion Lupulescu, directorul liniei ferate București-Giurgiu, „spre a procede la delimitarea și fixarea întinderii terenurilor indispensabile de care compania liniei Cernavoda-Constanța are necesitate pentru trebuințele serviciului explótării acestei linii și a porturilor, conform art. 9 din concesiunea de la 1 Septembrie 1857 și a convenției din același an pentru portul Constanța, încheiate de aceasta companie cu Guvernul Imperial Otoman, și rămase, după cum reiese din toate actele, până astăzi înecă neficșate”

Iată, între altele, ce a constatat numita comisiune, prin procesul-verbal dresat la 12 Octombrie 1881: „Compania și-a apropiat terenuri care nu numai că sunt și nu le vor fi de nici o utilitate nici chiar pe viitor pentru drumul de fer, ori-care ar fi dezvoltarea lui într'un viitor mai mult sau mai puțin apropiat, **dar unele chiar câtă-mătoare orașului și particularilor**”

Această comisiune a fixat pe plan, în triplu exemplar, locurile ce urmau a fi retrocedate de companie, dar survenind rescumpărarea liniei în 1882, cesiunea a rămas nedelegată până azi.

Guvernul român, în urma rescumpărării, a intrat în drepturile și ale companiei și ale statului, care revendică terenurile pe seama sa, ca succesor al guvernului turcesc care concedase linia.

Dificultățile au devenit acum și mai mari pentru municipalitatea Constanței, după cum vom vedea în numerile viitoare; statul pretinzând drept de proprietate chiar asupra terenurilor de izlaz al comunei, de piețe, de drumuri și locuri de deshamat pentru vitele ce adăceau produse la schelă,—oborul de cerele fiind unde este acum piața 23 Noem-

brie, sau localul Primăriei, iar mai înainte înseși Piața Independenței.

Până vom arăta cestinnea, în fașele ei actuale, un singur cas va fi suficient, spre a edifica de pe acum pe cetitori, ca guvernului imperial turcesc, căruia îi zăcea atâta la inimă buna starea locuitorilor, îi era imposibil să aprobe tot ce au făcut englezii.

E cunoscut că toate magaziiile de cereale se aflau, până mai au țert, în cartierul de jos, zis acum balnear.

E cunoscut asemenea că întreg targul de cereale al Constanței nu are acces la bordul mării de cât pe o limbă de pământ de vre-o 10 metri lațime, restul terenului fiind închis și ocupat de Companie, în ale cărei drepturi a intrat acum direcția C. F. R.

Cum ar fi putut consimți guvernul turc—nu vorbim de cel românesc, căci în țara românească toate neghobiile sunt posibile—să se gătuiască, ast-fel după cum e comerțul de cereale al regiunii? Unde va mai fi exemplu în lume, unde bordurile Marilor, schelele riuurilor navigabile, debușeurile producțiunilor țerei, să fie vândute unei companii de explótatori?

În adevăr, condiția, termenul de încărcare a produselor, ce n'ar veni pe drumul de fer al Companiei, stălia, de 5 zile a portului Constanța, ar trebui fixată la 50 de zile, ast-fel după cum e gătuat acum transportul cu căruțele la șchele spre a se putea încarca pe rând vapoarele.

În plus, s'a mai pus și localul agenției vapoarele în cale. Aceste grele împrejurări și cu lipsa de vagoane, fac așa de greu comerțul de grâne, că e mirare cum de el mai persistă în piața Constanței. — Vom continua.

P. Grigorescu.

LUCRĂRILE CONSILIULUI JUDEȚIAN

În sesiunea trecută a consiliului județian, de la 30 Iunie, s'au decis următoarele lucrări:

A se repara, în regie, cu banii județului, ai comunelor și cu zile de prestații, stricăciunile de 109,157 lei și 20 bani, cauzate podurilor și drumurilor, de ploile din acest an; iar la bălțile de la Seimeni și Rasova, reparațiile vor fi făcute de antreprenorii Statului, conform condițiilor din contractul cu Ministerul Domeniilor.

S'a respins cererea d-lui Crompton.

de a se credita câte un țaran din fiecare cătună pentru valoarea unui război „România”, pe garanția județului.

S'a acceptat dimisia de membri și vice-președinte al consiliului județian, a d-lui Eustațiu C. Schina, numit primar al Constanței.

S'a apărut comunele Ghiușvegea și Parakioi de sumele de 449 și 1593 lei subvenții și cotisații ce datoresc județului pe anii din urmă.

S'a hotărât plata unui rest de 5718 lei, d-lui Cosma Dusi, pentru sfărâmare de peatră pe șoseaua Constanța-Mangalia. Se scade comunelor Ghizdărești, Saraiu, Șiriu, Musurat și Palaz, rămășițele pe anii 1892-1896 de lei 812, din prestații.

Se aprobă 31 decizii luate de prefect, în intervalul sesiunilor consiliului general, conform art. 92 din legea județiană, cari mai toate sunt relative la lucrări tehnice.

INFORMAȚIUNI

Duminea la 13 curent s'a oficiat un *Tedeum* la Catedrală pentru însănătoșirea A. S. R. Principelui Ferdinand, la care au asistat toți capi autorităților civile și militare și un numeros public de ambele sexe. Asemenea și la toate locașurile sfinte ale celorlalte religii și confesii.

Dupe amiazi și a doua zi, s'a expediat Majestății Sale Regelui mai multe telegrame de mulțumiri și felicitări, pentru deplina însănătoșire a A. S. Regale, Principelui Moștenitor, subscrise de aproape 400 locuitori din orașul Constanța.

Principele Bulgariei va sosi, cu suita sa, la Sinaia, în ziua de 23 curent, prin Predeal. A. Sa va sta două zile în Sinaia, ca oaspe al M. S. Regelui nostru, după care, în ziua de 25, va pleca la Ruscuc prin Cotroceni-Filaret-Giurgiu la Sofia.

Se pregătește A. S. o prea frumoasă primire la Sinaia, între altele se vor face trei arcuri de triumf la intrările principale în Sinaia. Nu se știe încă dacă Prințul va fi însoțit sau nu, în această vizită ce o face Regelui de Primul Ministru bulgar d-l Stoiloff

Devisurile d-lui Cucu

Devisurile făcute de d-l inginer Cucu, în proiectul de 950,000 lei pentru adu-

cerea apei în Constanța, sunt foarte umflate, cum se zice. Spre a nu vorbi de cât de cele mai ușor de apreciat, luăm de-o-camdată notele următoare: Un metru cub de săpătură în pământ este pus cu 1 leu 50 bani, zidăria cu cărămidă sau piatră brută lei 32 și 42 cu beton, nisipul 2 lei 50 bani, lemnul de brad (grind) 60 lei și stejarul 90 lei.

În toate devisele lucrărilor din Constanța și împrejurimi metrul de terasament n'a depășit până acum evaluarea de 80 bani maximum, în realitate el nu costă de cât cel mult 40 bani. Pe antreprenorul liniei ferate în construcție, Cernavoda-Constanța terasamentul la 5 kilom. transport, îl costă numai 35 b. m. c. Varul, apa, nisipul și piatră sunt la picioarele celui ce ar construi instalațiile de la Palaz. Cum de se pune dar 32 lei pe metrul cub de zidărie? iar pe piatră sfărâmată, pentru beton, 7 lei m. c. când e adusă de acolo la Constanța, n'a costat mai mult de 7 lei pe furnizorii comunei?

Asemenea e și cu lemnăria, și credem cu toate materialele trebuincioase. Vom mai reveni. Lucrarea d-lui Cucu este neconștiincioasă.

Mai amintim aici că metrul cub, sau stercul de lemnărie de foc, costă pe funcționarul de la C. F. numai 6 lei gara Constanța. Stejarul fie fasonat, ori cât de departe adus, nu poate costa 900 lei decasterul sau 700 lei stâncinul Șerban Vodă de 10 palme zecimale.

Lemnăria de brad s'a pus asemenea preț doborât de cât cel cu care acest material se vinde în Constanța. Consiliul tehnic superior din ministerul lucrărilor publice—pare că ar fi o înaltă Curte de Justiție—n'a făcut nici o obiecțiune asupra fondului lucrărilor, ci numai asupra formelor, dacă d. es. rosturile întregii clădiri sunt bine engrenate între ele.

La licitația ținută în ziua de 29 Martie a. c. pentru primul lot de 81,000 lei nu s'a prezentat de cât 2 concurenți, d-nii Pelleriu cu lei 0,50% sub devis, și tovarășul d-sale d-l G. Vizin lei 17,50 peste devis. Norocul e că, esproprierea terenului nefiind încă terminată, adjudicarea lucrării asupra d-lui Pelleriu nu putea fi aprobată.

În numărul viitor vom da o copie după publicația făcută și amatorii cari au luat cunoștința de licitație, spre a se vedea și de aci, cum fostul Primar scia să administreze marii interese ale comunei.

O tristă reflecțiune: dacă devisele se întocmesc în felul celor făcute de d-l Cucu, nu ne mirăm de loc de ce antreprenorul Portului a lăsat 24% sub devis, iar cel al călei ferată 36% sub devis.

Comisiunea orânduită de d-l Schina Primarul Constanței, spre a se pronunța asupra lucrărilor ce se prezintă de serviciul tehnic, e nu se poate mai la locul ei.

D-nul Prefect Luca Ionescu a plecat de la 14 curent în inspecția județului.

Expozițiunea de animale ce se organizează de la 6-8 Septembrie 1897, la Constanța (Tergul de vite) credem că va fi reușită, și iacă de ce:

1) Guvernul nu cruță nici un mijloc ca să i se dea cât mai multă importanță și să facă cât mai multe înlesniri expozanților.

2). Alegerea juriului, compusă numai din oameni speciali, este o garanție puternică că premiile vor fi date în adevăr celor meritoși.

3). Suntem informați că cei mai mari producători ai Dobrogei, în special D. C. Pariano, președintele consiliului județian, va lua parte, expunând cele mai bune animale produse în exploatarea sa de la Hasancea.

Indemnăm pe toți amicii noștri și în genere Dobrogenii, să profite de această ocaziune frumoasă, spre a dovedi țerei că știm să prețuim sacrificiile ce se fac pentru noi, mai cu osebire că în materie de economie a vitelor, suntem poze cei ce am păstrat mai bine și numărul și calitatea animalelor de ori-ce specie.

Avem ce expune și e bine să expunem.

Pentru d-nii Miniștri de Interne și Domenii.

La 1 kilometru departe de orașul Constanța, se află satul Anadolkiot, pendinte de comuna Palaz, iar la 5 kilometri spre sud satul Techirighiol, lângă lacul cu același nume, unde se construiește de Eforia Spitalelor civile un sanatoriu între Mare și acest lac, destinat a deveni o mare stațiune balneară și foarte însemnată. În ambele aceste cătune, conform legii proprietății în Dobrogea, s'a dat, pe lângă vechea vatră a satului, câte un hectar *islad*, de fie-care contribuabil, loc consfințit ca atare ab antiquo, sub denumirea de

caz-meresi, (mereaua sau raionul, islazul găștelor).

Aceste locuri, între cari la Techirghiol 128 hectare, fiind 128 familii la facerea recensământului, au altă destinație, de cât a se da pentru construirea de case.

Dacă totuși se pot instrăina, după cum s'a făcut la Anadolkiol, farților C..., spre a-l revinde unor străini pentru construirea unei fabrici (6000 m. p. pentru prețul de 12000 lei), atunci să le vîndă mai bine comuna în folosul ei.

Asemenea și la Techirghiol. Tota lumea se grămădește a cumpăra pe 1 leu m. p. loc particular, spre a construi vile în marginea lacului. Comuna posedă cea mai mare întindere împrejurul lacului, pe care l'a dat în parte unor speculanți tîrgoveți, funcționari mai cu sîmă, între cari de sigur nu lipsesc și *chilipirgii Constanței*, sau are să mai dea, dacă nu se ia vre-o măsură.

Ar fi bine ca d-nii Miniștri să reguleze odată această cestiune, autorizînd comunele respective să scoată în vîndare regulată prisoasele ce trec peste numărul actual al contribuabililor. La cîtuna Techirghiol s'ar putea prinde pe 20 H. cel puțin două sute mii lei, mai slăbind și cîștigul peste măsură exagerat al proprietarilor riverani. Afacerea e grasă.

Vom fi ascultați?

S'a denunțat și reclamat d-lui *Ministru de Finance* la timp și în mai multe rînduri, că s'au sustras din banii arendei stufăriilor din județul Constanța, țînute de un antreprenor Sanea, suma de 1060 lei, și cu toate aceste domni de la centru cocoloșesc lucrurile, cu toată stăruința de doi ani de zile a celui impricinat. Afacerea se afla la d-l Taban, șeful secției comptabilității. Dacă așa, în mod vedit nu se ia nici o dispoziție spre limpederea afacerii, ce trebuie să credem despre milioanele de remașițe ce statul mai are de perceput din afacerile incurcate ale Domeniilor?

Rugăm pe d-l *Ministru de Finance* să dispue căutarea acestor bani, unde s'au infundat, restituindu'i, fără judecată, pîgubitului, după care îi promitem o vîgilență neadormită asupra tuturor celor ce au umblat sau ar mai umbla după comori în Dobrogea, ațînându-se la ori-ce tren de plăcere ar veni pe vîtor în Constanța.

Ziarul *Voința Tulcei*, a reapărut dar

durere n'are decît anunțuri oficiale pe aproape 3 pagini din 4. Se vede că în Tulcea, nu mai e nimica de făcut, de discutat. Ferice de confrății de la Tulcea.

În ședința de la 16 curent a consiliului comunal s'a cetit o ofertă a d-lui Pluvier, fabricantul de bazalt artificial din Constanța, prin care se obligă a pava toate trotuarele orașului în termen de 3 ani și cu prețurile și condițiile ce i-au fost acordate pentru stradele Romană, Elena și Traian. Consiliul a decis a se amîna pronunțarea unei decizii în astă privință pînă peste o lună, termen în care se vor face publicații întinse despre hotărîrea luată, de a se pava toate trotuarele orașului, în scop de a se provoca mai multe oferte.

Not, care am cerut de 4 ani pavarea tuturor trotuarelor, nu putem decît felicita consiliul comunal, în special pe d-l Primar Schina, de hotărîrea luată.

Drumul de la cariera de nisip a Statului, de la Anadolkiol, va fi deschis pe lângă Tîrgul de Vite, ca și mai înainte. Spre a se decide acest lucru au venit la 15 curent 3 domni inspectori ai domeniilor, care au fost însoțiți în localitate de d-nii Petrescu directorul Tîrgului de Vite și delegatul comunei Constanța, d-l consilier P. Grigorescu.

D-nu Inspector silvic Ion Chihaiia a trecut în inspecția șefilor de ocóle, cu care va pune la cale modul de împădurirea perimetrelor comunale, după hotărîrea luată în urmă de d-l ministru al Domeniilor An. Stolojan.

În numărul viitor vom scrie și noi părerea noastră relativă la această întreprindere, de atâtea ori luată, și părăsită.

Lucrările portului sunt foarte încete. Continuînd ast-fel, portul nu va fi gata nici pînă în 10 ani. Se pare că antreprenorul, d-l Hallier, caută motive de resilierea contractului, la care, în definitiv nu știm de ce statul n'ar consimți de bună voie.

Tacsele birjarilor a fost reduse la un leu cursa la gară. Asemenea numărul birjilor, niște hardughii, au fost redus la 15 din 70 cîte erau înscrise. Numărul birjilor bune va fi în curînd sporit, grație cererilor numeroase de birji.

Ar trebui ca onor. Poliție să cuprindă: Anadolkiol, Techirghiol și Mamaia în prevederile tarifului fics, spre a lua birjarilor prilejul de a jefui lu-

mea pentru aceste împrejurînd, atât de frecventate de vizitatori. — Vom reveni.

Vizitatorii bailor sunt foarte puțini la număr pînă la 15 curent.

D-l G. Duca, directorul lucrărilor portului, a fost însărcinat a aduce la îndeplinire prescripțiunile din procesul-verbal dresat de comisia de înfrumusețarea orașului, modificînd planul orașului în sensul acela prescriș și pronunțându-se asupra locurilor unde ar fi a se așeza clădirile mari ale comunei, ca: cazino, institutul de hidroterapie etc., proiectate a se face, bulevardul și piețele destinate pentru cartierul nou.

Felicitam din inimă pe d-l Duca și pe cei ce s'au gândit la d-sa, să i propue această mare însărcinare.

Agricultorii sunt ca și disperați de ploile intermitente ce cad peste județ, care le distrug produsele secerate. Este un an nu se poate mai nenorocit. Numai inurile, meurile și porumburile permit o recoltă cum se cade, restul tot e așa de stricat și puțin, că nu merită nici osteneala strînsului. Mulți plugari au parasit ôrzele, ovezurile și grînele netăiate munca strîngerii nefiind plătită.

D-l Victorio Croizat a fost somat de d-l primar, pentru neterminarea la 15 curent a lucrărilor pentru iluminarea electrică a bulevardului și pieței.

Drama, *Doi Sergenți*, a fost atât de bine esecutată de toți artiștii, de la Capato, în special de d-na Pruteanu, d-nii Cîrjă, Ionescu și Georgescu, că nu știm de a rîmas o doamnă, din grădina plină, care să nu fi plîns, unele cu hohot, la punctele culminante de întîlnirea soțului cu femeia și copil, și la despărțirea lor.

Rugăm pe d-l director să repete această dramă și piesa *Scrisoarea Perdută*.

Buletinul camerei de comerț e searbăd de tot. N'ar strica să se dea o cît de mică atențiune acestei publicații oficiale. Credem că secretarul respectiv nu e așa de ocupat în cît să nu aiba timpul a scrie ceva mai folositor de cît insipidele procese-verbale ale ședințelor.

În Constanța, grădina Belvedere, o trupă de operă și operete italiană, dă reprezentațiuni. Orchestra e foarte bună. Primadonă și doi artiști sunt buni, restul foarte mediocri.

E vorba să se ridice și în Constanța un monument în memoria ocupațiunii provinciei de armata română.